

Beste vrienden,

Deze Nieuwsbrief komt duidelijk later in jullie bus dan wij verhoopten. Onze verontschuldigen daarvoor. Indien ik vertel dat onze drukke en succesvolle activiteiten in Afrika daar voor iets zussen zitten dan hopen wij op een milde reactie.

Congo heeft zijn eerste democratische verkiezingen achter de rug en de Congolezen die massaal stemden hadden grote verwachtingen. Samen met de Congolezen stellen wij echter vast dat op het terrein nog weinig of geen veranderingen te merken zijn. In de provincie Bandundu waar wij actief zijn, blijft het gelukkig zeer vredig en blijven de mensen vooral hoopvol uitkijken naar onze activiteiten.

Jullie merkten ongetwijfeld ook de naamsverandering van onze Nieuwsbrief "Sanguya Bwala" in het Kikongo staat voor "Nieuws van het dorp" en is dus bijzonder toepasselijk voor ons informatieblad. Wij hopen dat jullie via onze verhalen de Congolese realiteit en mentaliteit even mee kunnen opsnuiven.

Van januari tot maart 2007 trok een nieuw vormingsteam van Ehsal naar Kingandu. In Juni 2007 gebeurde een missie naar Unikin en het ISP van Kikwit. Op 7 september 2007 vertrokken onze twee ingenieurs naar Totshi om er zonnepanelen te installeren en internet mogelijk te maken. De voorbije zendingen van 2007 staan dan natuurlijk in de picture. De moeizame weg om de noodzakelijke materialen in Congo te krijgen krijgt eveneens aandacht.

Om mensen met een hart voor Afrika bijeen te brengen en om fondsen te verzamelen organiseerden wij op 22 december 2006 ons kerstconcert en op 20, 21 en 22 april 2007 ons Afrika-weekend. Op dit laatste blikken we nog even terug.

Ondertussen werd onze groep uitgebreid met nieuwe enthousiaste mensen, werken wij aan de interne reorganisatie en worden uiteraard toekomstplannen gesmeed Ook daarover vind je wat meer informatie.

Tenslotte past het hier jullie te danken voor de steun in het voorbije jaar. Wij hopen op jullie blijvende steun te kunnen rekenen. Hij zal meer dan ooit noodzakelijk zijn. Waar onze centen vandaan komen en waaraan ze besteed worden is dan ook een vaste rubriek van deze Nieuwsbrief.

Tenslotte even meedelen dat ons project in Totshi door de Telenet-Foundation uit meer dan 200 aanvragen genomineerd werd. Dit is ongetwijfeld een blijk van vertrouwen in onze organisatie en het werk dat wij verrichten. Veel leesgenot.

Fernand Rochette,
voorzitter

Oproep voor didactisch materiaal.

Onze scholen in Congo, Burundi en Kameroen ontbreekt het aan zowat alles om behoorlijk te kunnen onderwijzen. Wij ondersteunen hen zoveel als mogelijk via de verkregen fondsen. Wij weten bovendien dat enorm veel niet meer gebruikt didactisch materiaal aanwezig is in scholen en bij particulieren. Wij doen daarom via deze weg een oproep om bruikbaar didactisch en leermateriaal aan ons te bezorgen. Wij zorgen voor de verzending en waar nodig voor het leren gebruiken van de materialen. Wij denken daarbij aan:

- Franse romans
- Franse verklarende woordenboeken
- DVD 's over natuur, wetenschappen, aardrijkskunde, geschiedenis...
- Diaprojectoren en vooral ook dia's over alle mogelijke onderwerpen. Retroprojectoren.
- Franstalige boeken over psychologie, pedagogiek en didactiek.
- Sportuitrusting: ballen voor handbal, voetbal; netten, sportkledij...
- Cassetterecorders

U kan je materiaal afgeven aan het onthaal van het HH-Instituut. Naamsesteenweg, 355, 3001 Heverlee. Vragen naar zuster Guillaumine. Wij zijn ook bereid materialen te komen afhalen.

Contact: zr. Guillaumine (vanaf 1 nov.) Tel.: 016 39 90 11
 Freddy Vanhaelewyn . Tel. : 0495 60 22 49
 Fernand Rochette. Tel.: 016 48 96 21

Aan dit nummer werkten mee: Fernand Rochette, Magda Olbrechts, Depreeuw Eric, Rudi Demeuse, Ludo Janssens, Freddy Vanhaelewyn, Zr. Ria Brusten
 Verantwoordelijke uitgever: Solidariteitsfonds, Naamsesteenweg 355, 3001 Heverlee
 Website: www.blikopafrika.be

december

Kerstconcert in Heverlee. In samenwerking met het Handelaarsverbond en de Koninklijke Fanfare van Heverlee. Met de bijzondere medewerking van het H.H-core.

januari

25 januari: Telenet Foundation reikt een cheque uit.
30 januari: opsturen materialen (ter aanvulling en voor inrichting).
4 februari 2007: vertrek naar Kingandu van Valérie Bronckers, Delphine Haerten, Aurélie Joos en Kimo Williame samen met docent Dirk Bogaert .

april

7 april 2007: aankomst in Zaventem van studenten en begeleider. Interview door de nieuwsdienst van VTM
20 - 22 april 2007: Afrika-weekend in Heverlee

2006

2007

Dagboekfragmenten van studenten & begeleider bijscholing 2007

Zaterdag 18 februari 07

Om half twee zijn er twee leerkrachten van onze school ons komen ophalen om een wandeling te maken door het dorp: Willy et Jean-Paul. De landschappen die ze ons getoond hebben waren allemaal een poster waard. Het valt ons op hoe groen de omgeving hier is. Majestueuze palmen torenen boven het struikgewas uit. Kingandu ligt omgeven door glooiende heuvels waarop kleine dorpjes zijn ingeplant. De huisjes buiten het centrum zijn gemaakt van rode aarde. Voor de huisjes zitten vrouwen maïs te pellen. Kippen en kleine kinderen krioelen om ons heen. Na een tijdje hebben we een hele sliert kinderen die achter ons aanlopen.. We moeten handjes schudden en onze namen steeds weer herhalen.

Onze begeleiders vertellen met een glimlach dat iedereen "si content" is ons te zien, dat we eindelijk zijn aangekomen, de nieuwe Nora's, Adri's, Neles, Sara's,... Mensen die niet onmiddellijk met de school zijn verbonden, kijken ons aan en vragen zich af wie we nu precies zijn. Dezelfde als vorig jaar, of toch anderen?

In een naburig dorpje klinkt gezang uit een kerkje van bamboe. Rijen mensen zitten met hun rug naar ons toe en zingen. Soms zacht, dan weer uit volle borst. De stemmen verweven zich als een tapijt van verschillende kleuren. Mannen- en vrouwenstemmen wisselen elkaar af, hoog en laag, ingetogen en even later jubelend als de vogels die ons iedere morgen wakker maken. Waaw, dit is echt een moment om te bewaren.

Zondag 4 maart 07

Gisteren werden we door pater Cléophas van de Claretijnen voor een gezellige babbel met Primus uitgenodigd. Deze gezellige babbel werd erg gezellig: die avond was er volle maan. In een omgeving als die van Kingandu mist dat zijn uitwerking niet. Normaal is het er 's nachts pikdonker en zijn er vele sterren te zien, weliswaar in andere formaties en sterrenbeelden dan bij ons. Als de volle maanstand gecombineerd wordt met een heldere hemel wordt alles in een sprookjesachtig licht gehuld. Het deed denken aan de nachtbeelden in Disneyfilms. De sfeer was onwezenlijk en echt tegelijk. In de tropen is de maan meestal te bewonderen met nog een mooie nimbus er rond. Die wordt begrensd door een ring van licht. Van de natuur zelf kregen we nog een volledige maaneclips als toemaatje. Rond half elf zagen we een eerste hap uit de maan verdwijnen. Een deel van de nimbus en de buitenste ring doofden mee uit. Wat in het begin maar kleintjes leek, werd des te spectaculairder op het einde. Tegen half één was de eclips compleet en werd het pikdonker.

Zondag 11 maart 07

De dag was simpel begonnen. We zaten in de eetzaal. Kimo, Valerie en ik tekenden, Dirk en Aurélie hielden zich rustig bezig. Buiten regende het stilletjes, we hoorden de regendruppels zachtjes tikken op het dak. Het was een gezellige en kalme voormiddag, niemand die eraan dacht dat we dezelfde namiddag nog een wonder van de natuur cadeau gingen krijgen.

Rond 3 uur hebben we het uitstekende idee gehad om naar de rivier te gaan in Kingandu. Daar werden we uitgenodigd om de rivier over te steken op een uitgeholde boomstam. Het zicht dat we in het midden van de rivier zagen was (echt waar) *onbeschrijfbaar* mooi. Om het mij gemakkelijk te maken zal ik het aan de kracht(?) van sleutelwoorden overlaten: zonsondergang, gouden weerkaatsing, licht, rustgevende stroom, oneindige natuur, stilte, ontroering,.....

Kennen jullie het gevoel? Je hebt iets zodanig moois gezien, dat je het de hele dag niet kunt laten om met een brede glimlach rond te lopen. Gedoemd om de hele avond euforisch te zijn. Het was alweer en intense dag.

Juni—juli

4 - 21 juni 2007: zending van E. Depreeuw en L. Janssens.

6 juni 2007: TVBrussel: filmpje over de zending van de studenten naar Kingandu

11 juli 2007: zending van 2000 kg goederen (technische zending)

september

7 september: vertrek van Jean Stevens en Hugo Priemen naar Congo. Zuster Guillaumine Clerx gaat in opdracht van de zusters An-nuntiaten en brengt verslag uit over de projecten.

17 september: zending omvormer voor radio Raki in Kingandu, ter vervanging van hun toestel dat stuk is.

2007**Zending naar Congo (Eric Depreeuw, Ludo Janssens)**

Van 4 juni tot 22 juni 2007 zijn Eric Depreeuw en Ludo Janssens resp.. in opdracht van de Katholieke Universiteit Brussel en van het Solidariteitsfonds naar Congo gereisd. Bestemmingen van de zending waren Kinshasa en 3 plaatsen in de provincie Bandundu, namelijk Kikwit, Kingandu en Totshi.

In Kinshasa waren ze te gast in de universiteit, UNIKIN, het vroegere Lovanium. De bedoeling was om een samenwerkingsmogelijkheid te onderzoeken, op de eerste plaats met de faculteit *Psychologie et Sciences de l'Education*. De samenwerking wordt gericht op een systeem van leerlingenbegeleiding, onder meer om vroegtijdige diagnose van de competenties van kinderen te realiseren. Er werd in dat verband deelgenomen aan een succesvolle wetenschappelijke dag.

De contacten in de provincie Bandundu stonden in het teken van de activiteiten van ons *Solidariteitsfonds*. We wilden met eigen ogen zien wat de effecten waren van onze projecten, toekomstige projecten voorbereiden en de optimale voorwaarden in kaart brengen, nodig voor samenwerkingsprojecten met Congo. In al onze contacten stond de ontwikkeling van de Congolese jeugd en vooral de begeleiding van hun opleiders centraal. We hebben uitgebreid gesproken met de verantwoordelijken van de scholen en tevens met de verantwoordelijken van de plaatselijke gemeenschap. Wat de scholen in Kingandu en Totshi betreft waren de directrices van het lager en van het secundair onderwijs onze gesprekspartners, vertegenwoordigers van de ouders en de leerkrachten. Tevens hebben we een "modelles" bijgewoond, waarbij de invloed van de samenwerking met onze stagiairs duidelijk was. We hebben getracht die personen te contacteren die een reële impact hebben op de plaatselijke gemeenschap. In de praktijk waren dat de geestelijke leiders (curés), de officiële en de administratieve verantwoordelijken (chef de camp, chef de terre) en verantwoordelijken voor andere opleidingscentra en instellingen (Centre de développement in Kingandu, Mimosa, Technische opleiding van de *pères Joséphites*). Uit het geheel van deze contacten hebben we een zestal conclusies getrokken die een belangrijk vertrekpunt kunnen zijn voor verdere discussie in het Solidariteitsfonds.

1. De installatie van het internet in Kingandu is zonder meer een goede zaak. Plaatselijke mensen, die zelf hun kennis doorgeven aan andere mensen, nemen praktisch de totale verantwoordelijkheid. **Aandachtspunten:** ervoor zorgen dat het internet ten goede komt aan gans de gemeenschap, zorgen voor een doorgevoerde opleiding van de hoofverantwoordelijke (wordt momenteel gerealiseerd) maar tevens zorgen voor de continuïteit en voor een basisopleiding voor de lokale gebruikers.
2. Bij de uitvoering en de financiering van de projecten zorgen dat wij een bijdrage leveren maar dat Kongolezen lokaal mee verantwoordelijk zijn. **Aandachtspunten:** bij het realiseren van projecten een proces op gang zetten met plaatselijke mensen om een lokale verantwoordelijke aan te duiden, zorgen dat de lokale gemeenschap ook een steentje bijdraagt al vraagt dit van hen een grote inspanning. Een zuster stelde het zelfbewust: «*Nous ne demandons pas de prendre notre fardeau, mais bien d'aider à porter le fardeau sur la tête et pas sur les genoux*» .
3. Hulp koppelen aan condities en zorgen voor opvolging. Dit wil zeggen dat we bij de opstart van een project duidelijk het einddoel voor ogen hebben. We moeten duidelijk maken waarvoor zij en waarvoor wij verantwoordelijk voor zijn en waar we willen belanden.
4. Nood aan opleidingen die direct iets opleveren aan de (lokale) bevolking. Hier zitten twee aspecten aan verbonden: ten eerste is er een grote nood aan praktische en technische beroepen die direct de welstand van de plaatselijke bevolking ten goede komen. Ten tweede moeten de leerlingen die afstuderen hun opgedane competenties leren "verkopen". Hulp van de school bij de begeleiding in het beroepsleven is noodzakelijk.
5. De levensomstandigheden in de afgelegen scholen zijn van die aard dat leerkrachten er tegenop zien om er te komen lesgeven. In Totshi werd een voorstel gedaan om na te gaan hoe vanuit de missie de lokale levensstandaard kan verbeterd worden. Rond dit thema kan een groter project uitgebouwd worden.

De vormingsstages: het is gebleken dat het interactief lesgeven en het werken met didactisch materiaal bijgebleven zijn. De leraars hebben het werken met didactisch materiaal vooral vertaald naar het bezoeken van de "*basse cour*" of naar het gebruik van voorwerpen aanwezig in de plaatselijke natuur. Dit brengt dan de volgende problematiek naar boven: hoe kunnen de "goede" leerkrachten hun inzichten doorgeven aan de minder bekwame leerkrachten? Zij maken gebruik van de

zogenaamde "*les cellules pédagogiques*".

Aandachtspunten: vooral in het lager onderwijs de vele kinderen die niet kunnen volgen of die moeilijkheden hebben ontdekken en ondersteuning verbreden. In het secundair onderwijs ondersteuning bieden voor vakdidactische bekwaamheid. De leerkrachten van het middelbaar willen toegang tot de laatste nieuwe kennis op hun vakgebied. Belangrijk is ook dat verandering en vernieuwing kaderen in de bestaande structuur van het onderwijs. In de praktijk komt het erop neer dat er overleg is vanuit de school met de inspecteurs, die officieel verantwoordelijk zijn voor de opleiding.

We hopen dat deze reis geholpen heeft om te verankeren wat goed was en perspectief biedt voor de toekomst. Alleszins lijkt de conclusie dat het Solidariteitsfonds een goede weg bewandelt samen met onze partners in Congo.

Afrika weekend : 20,21,22 april 2007 (Fernand Rochette)

Ons eerste Afrika weekend was duidelijk een schot in de roos. De drie doelstellingen nl. ontmoetingskansen creëren en vriendschapsbanden smeden, informeren en fondsen verzamelen, werden stuk voor stuk gerealiseerd. Dit moge blijken uit volgend relaas.

Driehonderd mensen verdaagden hun restaurant-of bioscoopbezoek of TV programma. Zij kwamen geboeid luisteren naar Mark Eyskens, Justine Kasa-Vubu, Robert Mampasi, Nora Coulomier over de zinvolheid van kleinschalige projecten zoals deze van het solidariteitsfonds. Zo evident is dit niet!

Zij werden tevens vergast op Congolese zang gebracht door Dirk, Kimo, Aurélie, Valérie en Delphine, lector en studenten van Ehsal die pas terug waren van hun vormingsprogramma in Kingandu.

Het onthaal werd keurig verzorgd door de 6e klas Onthaal en Public Relations van het Heilig Hartcollege 3 van Halle. Deze klas ontwierp tevens de aantrekkelijk affiche en flyer waarvoor nogmaals onze dank.

Op zaterdag konden wij genieten van het strijtkoor Kontrarie uit Herent. Het optreden was zowel visueel als auditief kleurrijk. Waarlijk een boeiende muzikale tocht langs vele onderdrukte volkeren in de wereld. De muziek en de dans gebracht door de dansgroep Amani kon echt ontroeren en raakte zeker de gevoelige snaar van dezen die reeds het geluk hadden de Afrikaanse bodem te mogen betreden.

Prachtige Afrikaanse kleren werden geshowd door fiere Afrikanen uit Londerzeel. De presentatie gebeurde door Rob Vanoudenhoven die, geen yota kennende van kleren, toch meer dan grappig uit de hoek kwam. Zo van een dessertje mogen genieten in een overvolle en sfeervolle Elisabethzaal gaf net dat ietsje meer.

Jongeren - niet zo makkelijk te bereiken op een zaterdagmiddag - konden proeven van Afrikaanse dans en van djembé. Er kon ook echt geproefd worden van heerlijke Afrikaanse en Belgische gerechten. Een grote pluim op de kokshoed en deze van zijn medewerkers. Op zaterdag en zondag werden niet minder dan 700 maaltijden geserveerd.

Om de parochie van Heverlee te betrekken bij gans het Afrika gebeuren werd op zondag een Eucharistie gevierd in de parochiekerk St. Lambertus. Het koor Bens Bangula uit Louvain-la Neuve zorgde voor een Afrikaans muzikaal aperitief voor diegenen die nadien nog Afrikaans gingen eten.

De paar duizend mensen die wij over de HH-vloer kregen konden bovendien gedurende het ganse weekend in alle rust genieten van unieke Afrikaanse kunst die door de zusters Annuntiaten in de loop van hun 75 jaar missiewerk werd verzameld. Ook werken van vluchtelingen van Globe Aroma konden worden bezichtigd.

Het was, in één woord een weekend om U tegen te zeggen. De netto opbrengst bedroeg 7000 euro. Velen hadden meer verhoopt. Gezien onze doelstellingen was dit nochtans een schitterend resultaat want wij boden, behalve de maaltijden, zeer bewust alles gratis aan.

Ongeveer vijf maand geleden kwamen we met ons groepje van vormers terug uit Kingandu. Op de luchthaven werden we overrompeld en gedurende de eerste dagen in ons land moesten we even bekomen. We waren zo enthousiast dat het moeilijk was iets objectiefs over de voorbije missie te zeggen. Ondertussen zijn ook Eric en Ludo ter plekke geweest, hebben we in de stuurgroep en de diverse werkgroepen al vele gesprekken gehad en komt onze hele onderneming stilaan in een objectiever daglicht te staan. Tijd om even terug te kijken.

Bij het vertrek hadden we een aantal intenties. Wij gingen in Kingandu in de lagere school van de zusters Annunciaten het vormingsprogramma van 2006 verder zetten. Toen lagen de accenten op differentiatie, het gebruik van didactisch materiaal en ICT-training. De volledige installatie met computers en een internetverbinding was op dat moment immers net operationeel. Het mag vreemd klinken, maar echte didactische aandachtspunten hadden we niet op voorhand in feite niet. Wel wisten we dat we via een bepaalde methodiek zouden werken en dat we verder ICT-trainingen zouden geven. Voor onszelf hadden we op de eerste plaats als doelstelling op zoek te gaan naar een werkzame manier om dit soort vormingswerk te doen. “Als we er als kleine organisatie in slagen via een bepaalde methode het onderwijs ter plekke daadwerkelijk een stap vooruit te helpen, en als we deze manier van werken nadien bekend kunnen maken bij andere organisaties en hen overtuigen hetzelfde te doen, dan hebben we goed gewerkt”, zo klonk het toen. Het hoofddaccent lag voor ons op onderzoek. Onderzoek naar de beste methode om dit soort ontwikkelingswerk te doen. Het effect van onze activiteiten zou dan boven het lokale niveau van Kingandu kunnen uitstijgen. In de loop van het project hebben we ervaren dat precies deze ambitie ons gedreven en verbonden heeft. Elke dag overlegden we hoe het beter kon, wat de volgende stap moest zijn. Telkens werd er een verslag gemaakt. Het idee dat je een verschil kunt maken en dat je manier van werken navolging kan vinden, geeft veel energie.

Wat betreft de te volgen methode hebben we ons geïnspireerd op de werkwijzen van het SPRINT-project in Zambia. Na enkele dagen observatie in het vierde en vijfde leerjaar hebben de studenten gedurende een tweetal weken lessen gegeven. Na de lessen van de Belgische studenten gaven de Congolese leerkrachten les en die woonden we bij. Nadien werden de activiteiten besproken. Deze fase was voor ons vooral nuttig om de didactische aandachtspunten voor de komende weken vast te leggen. Zo waren de vraagstellingen veel te gesloten, moest men afstappen van vragen waarop het antwoord alleen maar ja of nee kan zijn. Er moest zorgzamer omgegaan worden met de diverse schriftjes. Deze moesten nauwkeuriger bijgehouden worden teneinde goed studiemateriaal te hebben. Er was ook te veel lawaai in de school. Het geroep van de kinderen verstoortte het leren in de aanpalende klassen. Het steeds opnieuw toepassen van slechts één didactisch recept: *récapitulation*, *introduction*, *instruction*, *synthèse*, *application*, werkte contraproductief. Opgaven en voorbeelden moesten zorgvuldiger gekozen worden. Er werd voornamelijk deductief gewerkt: men zou beter vertrekken van meerdere voorbeelden om zo tot een theoretisch inzicht te komen en niet andersom.

Het hoofdprobleem in deze klassen heeft te maken met de kennis van het Frans. De kinderen kunnen wel bv: “Le hibou est un oiseau nocturne” samen van het bord aflezen of de definitie van een rechthoek opzeggen, maar vormen zich geen beeld bij de uitgesproken woorden. In die zin is de keuze in Congo om vanaf het vierde leerjaar zo goed als alle lessen in het Frans te geven niet zo gelukkig. Om op een natuurlijke manier deze tweede taal te leren is het te laat en om het Frans te leren vanuit de schoolse inzichten in de eigen taal is het nog te vroeg.

De lage motivatie van de ouderen heeft ook te maken met het feit dat Tondana een meisjesschool is. Velen onder hen weten dat ze na de lagere school, vaak in tegenstelling met hun broers, toch thuis moeten blijven. Vergeleken met de jongensschool in Kingandu, ligt de gemiddelde leeftijd in het zesde leerjaar twee jaar hoger. Door niet goed te presteren in de lagere school maken de meisjes hun ouders de keuze over wie verder mag studeren wel erg makkelijk..

In de weken die volgden gingen we verder in ons onderzoek naar ‘de beste methode’. Er werden koppels gevormd van telkens een Congolese leerkracht en een Belgische studente. Vier lessen per week werden samen voorbereid, gegeven en besproken. Deze fase van de het project was de meest intense: vooral tijdens de voorbereiding werd er fel van ideeën gewisseld. Didactische principes tegenover elkaar geplaatst. Vooral met de meer ervaren leerkrachten liep het goed. We hebben veel van elkaar geleerd. Nu beseffen we dat we te laat aan deze fase begonnen zijn. De volgende keer doen we beter.

In de laatste weken werden de ICT-trainingen intenser. We leerden de leerkrachten allerlei afbeeldingen opzoeken, werkblaadjes maken, goede didactische sites raadplegen, e-mails versturen, ... In de allerlaatste week werden er drie bijscholingen gegeven. De eerste ging over aanvankelijk lezen. Daarin vergeleken we het leren lezen en schrijven in het eerste leerjaar in Congo en België. De tweede vorming behandelde het Frans als tweede taal. We lieten de leerkrachten ‘proeven’ van allerlei taalspelletjes die met heel eenvoudig materiaal te realiseren zijn. Hierover waren de leerkrachten bijzonder enthousiast. We moeten hierop verder werken. In meerdere landen is er een problematiek van het Frans als tweede taal (Canada, Marokko, België...). Als we erin slagen dat het Frans via allerlei spelletjes en oefeningen al vanaf het tweede leerjaar speels kan aangebracht worden, zetten we een grote stap vooruit. De laatste vorming ging over inzichtelijk leren en suggereerde oplossingen voor de hierboven geschetste problematiek. Daarna was tijd voor afscheid.

Ondertussen zijn we vijf maand verder. We blijven met het gevoel zitten dat we in die periode goed werk geleverd hebben. Dank zij een schitterende projectgroep, de openheid en de vriendelijkheid van de mensen en de schoonheid van het land hebben we een prachtige tijd gehad. Graag willen we op de ingeslagen weg verder gaan, maar er dienen zich nieuwe uitdagingen aan. Zo willen we het hele schoolleven in ons onderwijsproject betrekken, dit plaatsen in een bredere maatschappelijke context en ook andere initiatieven mee ondersteunen.

Het solidariteitsfonds verstevigt organisatie en blikkt vooruit. (Fernand Rochette)

Scherpe degelijk omliggende doelstellingen formuleren kan saai lijken maar is bijzonder belangrijk om efficiënt te werken. Wij hebben dan ook tijdens de maand oktober een interne studiedag gepland waarop wij ons gaan bezinnen over onze toekomstige werking. Wat willen wij als kleine organisatie bereiken en hoe willen wij dit doen gedurende de komende jaren. Dit zijn de vragen die ons zullen bezig houden.

Op dit ogenblik is reeds duidelijk dat vorming in de brede zin van het woord onze core-business is. Wij willen deze vorming bovendien realiseren in hechte samenwerking met de Afrikanen. Iedereen moet dus zijn verantwoordelijkheid nemen.

Wij kunnen ons vormingsprogramma echter niet loskoppelen van een bredere, integrale streekontwikkeling. Leraren vormen en onderwijs verzorgen is zeer nobel, maar als slechts 40 % van de kinderen uit een dorp onze scholen bereiken omdat er geen vervoer is, omdat op het land dient gewerkt te worden om eten op de plank te brengen, dan is duidelijk dat breder dient gewerkt te worden en samenwerking met andere organisaties absoluut noodzakelijk is.

Al onze realisaties vragen bovendien voldoende vrijwilligers-mankracht en een behoorlijke interne organisatie. Wij zijn dan ook blij dat de vier studenten die dit jaar aan het vormingsprogramma deelnamen onze werkgroep "vorming" komen versterken. Wij kregen bovendien de medewerking van twee nieuwe medewerkers nl. Rudi Demeuse en Ludo Janssens. Hun grote ervaring is meer dan welgekomen. Voor onze drie werkgroepen werd telkens een voorzitter aangeduid.

Voor de werkgroep Logistieke ondersteuning : Georges Tibau

Voor de werkgroep Fondsenwerving : Rudi Demeuse

Voor de werkgroep vorming : Dirk Bogaert

Tijd maken om te reflecteren over onze werking is nodig maar ondertussen plannen en doen wij deze dingen die wij thans als prioritair beschouwen. Hier volgt een kort overzicht van onze belangrijkste plannen voor het komende werkjaar.

Concrete plannen voor 2007/2008.

Tijdens de maand september wordt een nieuw vormingsteam geselecteerd. Deze worden vervolgens voorbereid om tijdens de maanden januari februari, maart een vervolgprogramma te geven aan de leraren van het basisonderwijs in Kingandu. In Totshi waar op dat ogenblik zonneënergie, pc's en internet zullen functioneren, zullen zij een bijscholing verzorgen i.v.m. actieve werkvormen, ontwerpen van didactisch materiaal en pc-gebruik.

Aangezien men in Kingandu en Totshi reeds over heel wat ICT - materiaal beschikt moeten ter plaatse de competenties aanwezig zijn om pc - netwerk- en internetproblemen op te lossen. Wij zullen dan ook in de komende maanden in Vlaanderen een doorgedreven training geven aan een paar van onze Congolese medewerkers. Tevens zullen wij ervoor zorgen dat enkele personen per missiepost een basisopleiding computer-hardware zullen krijgen in Kikwit.

In november wordt de lerarenopleiding van Kikwit (ISP) bezocht door de onderwijsdeskundigen Fernand Rochette en Freddy Vanhaelwyn. Er zal onderzocht worden hoe het ISP ingeschakeld kan worden in onze vormingsprojecten. Ook de samenwerking met de lerarenopleiding van Ehsal Brussel zal onderzocht worden. Zij bespreken in Totshi, Kingandu, Kimbongo en Kikwit de verdere samenwerking en de projecten voor 2008.

Wij zullen het komende jaar tevens de samenwerking met de mobiele school intensifiëren en zo spoedig mogelijk trachten een mobiel schooltje te activeren zodat de straatkinderen van Kikwit ook kunnen genieten van dit uniek initiatief.

Een zending met schoolgerief voor de leerlingen staat eveneens op het programma voor 2008. De leraren, die nog steeds een hongerloon krijgen of helemaal niet uitbetaald worden verwachten van ons een grotere ondersteuning. Zij kunnen zich moeilijk inleven in het feit dat wij slechts beperkte mogelijkheden hebben en dat wij vooral het collectief voorrang geven. Niettemin hebben wij veel begrip voor hun noodroep en zullen wij tijdens het komende schooljaar een aanmoedigingspakket sturen met materialen, die zowel bruikbaar zijn binnen

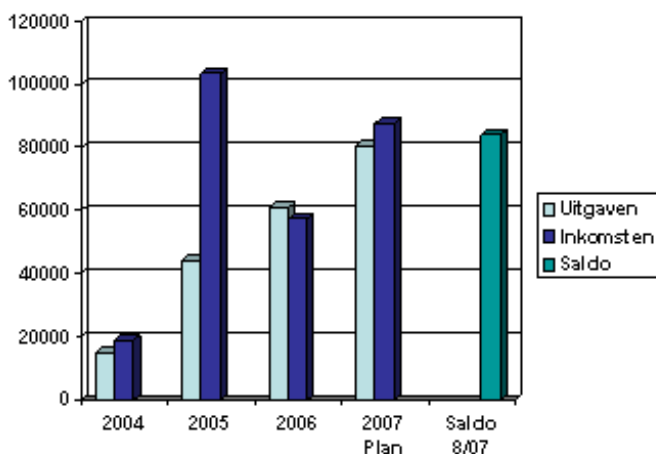
Welkom op ons tweede kerstconcert.

Het kerstconcert staat weer op het programma. Wij doen dit andermaal in samenwerking met het handelaarsverbond van Heverlee. Het programma moet nog door een werkgroepje worden uitgewerkt, maar de datum staat wel al vast. Noteer dus alvast vrijdag 21 december in je agenda

Toename Inkomsten in lijn met Uitgaven stijging (Rudi Demeuse)

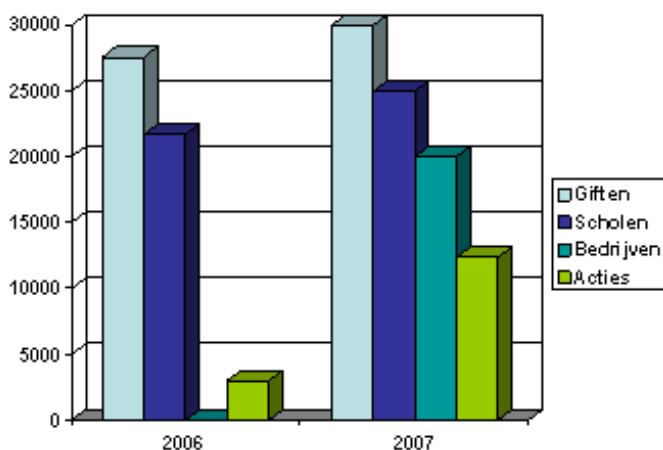
Eind augustus hadden wij een batig saldo van €84,080. Voldoende dus om onze ambitieuze 2007/2008 projecten om te zetten. Onderstaande grafiek toont dat dit overschot er vooral gekomen is dank zij een inkomstenpiek in 2005. Dat jaar kreeg het Solidariteitsfonds uitzonderlijk een groot deel toebedeeld van de opbrengst van de scholenvastenactie.

Uitgaven - Inkomsten - Saldo

In vergelijking met 2006 verwachten we in 2007 een toename van onze inkomsten met >50%. Dit is vooral te danken aan het aanboren van bedrijfs-sponsoring en de inkomsten uit het Afrika weekend.

Oorsprong Inkomsten

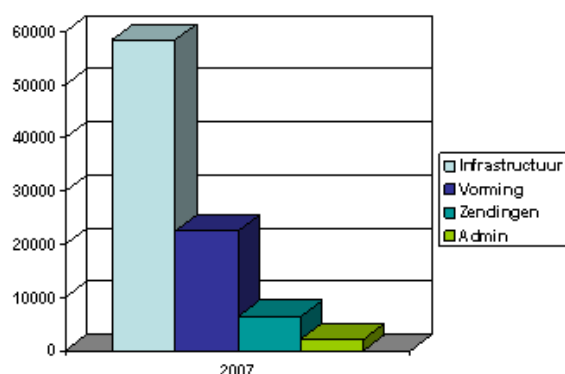

Onze inkomstenmotor draait op 4 cylinders. De hoofdbrok of ca 35% komt van individuele giften, 30% krijgen we via de vastenacties in de scholen. Sponsoring van bedrijven, nieuw in 2007, vertegenwoordigt 20%. Tenslotte komt 15% van onze activiteiten: kerstconcert en Afrika weekend.

Accent Uitgaven ligt op Schoolinfrastructuur en Vorming

In 2007 zal 65% van onze uitgaven besteed worden aan infrastructuurprojecten. Het leeuwenaandeel van de infrastructuuruitgaven zijn kosten voor het opzetten van een internetstation in Totshi. Aan vormingsprojecten wordt 25% besteed. Voor het bekostigen van zendingen naar de scholen wordt 7% uitgetrokken. Tenslotte gaat nog geen 3% naar werkingskosten, dit is vooral dank zij de inzet van >35 vrijwilligers

Uitgaven Bestedingen

Onze Fondsenwerving Uitdaging: €30/leerling

De uitdaging voor de werkgroep Fondsenwerving is om in 2008 de kaap van de €100,000 aan inkomsten te doorbreken. Dit zou ons toelaten in onze 3 scholen in Congo omgerekend €30 per leerling te besteden. U kunt dit mogelijk maken! Uw individuele gift blijft onze hoofdbron van inkomsten. Vandaag zijn van de zowat 500 sympathisanten de helft donors. Gemiddeld kregen we in 2006 per individuele donor €110 of ca €9/donor/maand. Kunt U ons helpen om van meer sympathisanten donors maken, en ons gemiddelde per donor op te krikken?

Steun de leerlingen in Kingandu, Kimbongo en Totshi

Uw gift maakt dat kinderen in Kingandu, Kimbongo en Totshi naar scholen gaan die naam waardig en van goed gevormde en gemotiveerde leerkrachten les krijgen. Vul vandaag nog bijgevoegd overschrijvingsformulier in, of beter activeer een bestendige opdracht en maak het een kind in Kingandu, Totshi en Kimbongo mogelijk naar school te gaan en goed onderwijs te genieten.

Wist u dat u als cadeau tip voor uw verjaardag, jubileum of andere mijlpaal uw genodigden kan vragen een concrete daad van solidariteit te stellen en op onze rekening een bijdrage te storten met vermelding van uw referentie en op die manier een humanitaire actie te steunen.

U kunt ook An & Roel Vossen tijdens hun Afrikatocht (40.000 km in één jaar) sponsoren. Elke km. die zij rijden is € 1 waard. Het volledige bedrag is voor BlikOpAfrika. Zie hun website: <http://www.neerpelt-kaapstad.be/>

Uiteindelijk is onze zending (2000 kg) voor Totshi (RDC) veilig en volledig aangekomen (Freddy Vanhaelewyn)

Een afstand van 6835 km overbruggen met zo'n 2000 kg aan waardevolle goederen (zonnepanelen, batterijen, computers, werkmaterialen, elektriciteitsmaterialen, ...) is een uniek verhaal op zich!

Het verhaal startte eind 2006; we beslisten Totshi uit te rusten met een identieke installatie als Kingandu, prijsaanvragen in binnen- en buitenland worden gestart.

Mikken we op het realiseren van elektriciteit via zonnepanelen, internetverbinding (ook draadloos) en installatie van zo'n 20 pc's met server begin september 2007 dan is een dik half jaar voorbereiding niet overdreven. Totshi is immers een echt afgelegen broussedorp en biedt geen faciliteiten zoals Kingandu.

Zo mogen we niet vergeten de voet voor de parabool voor internet bij te bestellen, de nodige benzine voor de generator, cement, balken en planken tijdig in Kinshasa (voet parabool) en Kikwit te bestellen. De acide voor de batterijen (200l) moet bij een erkende firma ingepakt worden, de contacten met de leveranciers en de opvolging van de levering in Zaventem vergen tijd en energie en dan denk je dat midden juni 2007 wat België betreft alles rond is!

Plots verneem je dat de cargodienst waarmee we afspraken hebben het totaal van de goederen zullen opsplitsen in verschillende zendingen—maar dat kan niet volgens onze “met veel moeite” verkregen exonération ...

Dus een andere cargodienst aanspreken die de klus voor eenzelfde haalbare prijs uitvoert! Gelukkig hebben we goede contacten en is het vertrek gepland op 11 juli; aankomst van de goederen op 12 juli.

Ondertussen goed afgesproken met de Orde van Malta (zorgt voor de exonération of vrijstelling van douane-invoer kosten); de zusters in Kinshasa, waar de goederen worden geleverd brieven... Enkele dagen later verneem je dat er staking is van de douanebeambten; dat duurt zo'n 3 weken .... En nu maar hopen dat er niets wordt gestolen...

Vervolgens het traject per vrachtwagen van Kinshasa naar Kikwit (4 dagen voor 500 km), van Kikwit naar Totshi (1 dag voor 150 km) en hopen op een seintje dat alles ter plaatse is!

Dergelijke zending vraag veel energie van onze zijde maar eveneens van onze partners: plannen, opvolgen, communicatie, controle ... Ondanks de intense planning en inzet komen we regelmatig voor onvoorziene omstandigheden te staan ... uiteindelijk bereikt alles zijn bestemming - geduld bij dit alles is een bijzondere gave; je leert het wel!